

ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (31. maijs–1. jūnijs)

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ES un Krievijas augstākā līmeņa tikšanās (2010. gada 31. maijs – 1. jūnijs) secinājumiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā esošo partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas noslēgts starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses¹, un 2008. gadā sāktās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu,
 - ņemot vērā ES un Krievijas kopīgos mērķus, kas izklāstīti kopīgajā paziņojumā, kurš pieņemts pēc ES un Krievijas 11. augstākā līmeņa sanāksmes 2003. gada 31. maijā Sanktpēterburgā, par kopējas ekonomiskās telpas, kopējas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas, kopējas sadarbības telpas ārējās drošības jomā un kopējas pētniecības un izglītības telpas, iekļaujot arī kultūras aspektus, („četras kopējās telpas”) izveidi,
 - ņemot vērā iepriekšējos ziņojumus un rezolūcijas par Krieviju un ES un Krievijas attiecībām, jo īpaši 2009. gada 12. novembra rezolūciju², kas tika pieņemta pirms 2009. gada 18. novembra ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes Stokholmā, 2009. gada 17. septembra rezolūciju par cilvēktiesību aktīvistu slepkavībām Krievijā³ un 2009. gada 17. septembra rezolūciju par energoapgādes drošības ārējiem aspektiem⁴,
 - ņemot vērā ES un Krievijas apspriedes par cilvēktiesību jautājumiem,
 - ņemot vērā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2010. gada 31. maijā un 1. jūnijā Rostovā pie Donas, parakstītos nolīgumus un pieņemtos kopīgos paziņojumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir apņēmusies turpināt padziļināt un veidot attiecības ar Krieviju, ko pierāda ES apņemšanās nopietni iesaistīties sarunās par jauno pamatlīgumu, kas veltīts turpmākai ES un Krievijas attiecību veidošanai;
- B. tā kā ES un Krievija, kura ir ANO Drošības padomes locekle, ir kopīgi atbildīgas par stabilitāti pasaulē un tā kā ES un Krievijas ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības ir īpaši svarīgas Eiropas stabilitātei, drošībai un labklājībai;
- C. tā kā stratēģiskās partnerības nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju vēl aizvien ir būtiski svarīga tālākai sadarbības attīstībai un sadarbības intensitātes palielināšanai starp abiem partneriem;
- D. tā kā ir svarīgi, ka attiecībās ar Krievijas Federāciju ES pauž vienotu nostāju un demonstrē solidaritāti un vienotību, kā arī balsta šīs attiecības uz savstarpējām interesēm un kopējām

¹ OV L 327, 28.11.1997., 1. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0064.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0022.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0021.

vērtībām;

- E. tā kā ES un Krievijas ekonomiskās un tirdzniecības attiecības liecina par to, ka pieaug savstarpēja abu valstu atkarība vienai no otras, tādēļ vajadzīga kopīga rīcība un abu pušu apņemšanās nodrošināt ilgtspējīgu izaugsmi;
- F. tā kā Krievija kā Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) dalībvalsts ir apņēmusies aizsargāt un veicināt cilvēktiesību, pamatbrīvību un tiesiskuma ievērošanu un cienīt savu Eiropas kaimiņvalstu suverenitāti; tā kā pēdējos gados ES un Krievijas attiecības ir saskārušās ar virkni nopietnu problēmu, īpaši saistībā ar bažām par demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu Krievijā;
- G. tā kā Krievijas pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO) krietni palīdzētu tālāk uzlabot ES un Krievijas ekonomiskās attiecības ar noteikumu, ka Krievija uzņemas saistošu pienākumu pilnībā ievērot un īstenot PTO saistības un pienākumus, turklāt tā palīdzētu sagatavoties uz patiesa savstarpīguma pamatiem balstīta nolīgumu noslēgšanai starp abiem partneriem par padziļinātu un visaptverošu ekonomisko integrāciju un tā kā Krievija 2010. gada 1. janvārī izveidoja muitas savienību ar Kazahiju un Baltkrieviju;
- H. tā kā 2010. gada 8. aprīlī Krievijas Federācija un ASV parakstīja jaunu Stratēģisko bruņojuma samazināšanas nolīgumu (*START*) un tā kā abu pušu nostājas tuvināšanās tādus jautājumus kā kodolieroču neizplatīšana, Irānas problēma, Tuvo Austrumu miera process, Afganistāna un Pakistāna liecina par to, ka uzlabojas klimats dialogam ar Krieviju par dažādiem ārpolitikas un drošības politikas aspektiem;
- I. tā kā bezvīzu režīma izveidei ir skaidri un objektīvi kritēriji; tā kā Eiropas un Krievijas pilsoņi ir pamatoti ieinteresēti saņemt brīvas pārvietošanās tiesības gan savu valstu teritorijā, gan pāri to robežām,
 1. atkārtoti pauž pārliecību, ka Krievija joprojām ir viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem partneriem ilgtermiņa sadarbības veidošanā, ka partneri ir apņēmušies līdzsvaroti un rezultatīvi sadarboties kopīgu problēmu risināšanai uz demokrātijas un tiesiskuma pamata ne vien kopīgās ekonomiskās un tirdzniecības interesēs, bet arī ar kopīgu mērķi uz starptautisko tiesību pamata cieši sadarboties gan globāli, gan arī kopīgo kaimiņvalstu līmenī;
 2. aicina ES un Krieviju palielināt tempu sarunām par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu un atkārtoti pauž stingru atbalstu plašam, tālejošam un juridiski saistošam nolīgumam, kas sniedzas tālāk par ekonomisko sadarbību un kura neatņemamas sastāvdaļas ir saistītas arī ar tādiem jautājumiem kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana; norāda uz vienošanos par modernizācijas partnerību, kam vajadzētu attiekties gan uz ekonomiku, gan sabiedrību. Atbalsta Krievijas ekonomikas un ES un Krievijas tirdzniecības attiecību dažādošanu; aicina Komisiju un Krievijas valdību detalizētāk izstrādāt modernizācijas partnerību; uzsver, ka steidzami un saskaņā ar rezultātiem, kas līdz šim panākti saistībā ar Eiropas Savienības un Krievijas četrām kopējām telpām, jāizstrādā konkrēts darba plāns; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu tiesu sistēmu darbību un pastiprināt cīņu pret korupciju;
 3. atzinīgi vērtē to, ka parakstīts protokols par klasificētas informācijas aizsardzību, kā arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* un Krievijas ārlietu ministra Sergeja Lavrova kopīgo

paziņojumu par Gazu;

4. pauž gandarījumu, ka pirmā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā bija konstruktīva un tajā izdevās panākt daļēju progresu;
5. pauž atbalstu Krievijas mērķim iestāties PTO, kas palīdzētu piesaistīt vairāk ārvalstu investīciju un daudzveidot ekonomiku; uzskata, ka Krievijas izveidotā muitas savienība ar Baltkrieviju un Kazahstānu var radīt papildu šķēršļus Krievijas Federācijas centieniem iestāties PTO; uzsver, ka atteikšanās no protekcionalisma ir priekšnoteikums dalībai PTO;
6. atzinīgi vērtē to, ka nesen ratificēts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. pants un veikti grozījumi tiesību aktos, ar kuriem paplašina zvērināto tiesu darbību, aptverot visu valsti, tomēr ierosina šo tiesas veidu iesaistīt arī lietās ar apsūdzībām terorismā; atzinīgi vērtē to, ka pieņemts nāves soda moratorijs, kas ir vēl viens pozitīvs pavērsiens, un cer, ka šis ir pirmais praktiskais sasniegums Krievijas paustajā nodomā uzlabot situāciju cilvēktiesību jomā; atkārtoti aicina Krievijas varas iestādes ievērot visus Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumus;
7. atzinīgi vērtē to, ka nolīgums par klasificētas informācijas aizsardzību atvieglos sadarbību krīžu pārvarēšanas jomā, taču aicina Parlamentu rūpīgi iepazīties ar šā nolīguma saturu un darbības jomu un aicina nekavējoties novērtēt savstarpīguma līmeni tā īstenošanā; aicina Padomi šim nolūkam izmantot 2002. gada Iestāžu nolīgumā paredzēto EDAP īpašo komiteju;
8. aicina Padomi un Komisiju palielināt centienus, lai atrisinātu robežšķērsošanas problēmas uz ES un Krievijas robežām, atbalstīt konkrētus projektus, pārrobežu sadarbībai pilnībā izmantot jaunā kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta un *INTERREG* līdzekļus un pilnībā īstenot iepriekš noslēgto nolīgumu par pārlidojumiem Sibīrijai;
9. atzinīgi vērtē parakstīto nolīgumu par ES un Krievijas energoapgādes drošības agrīnās brīdināšanas mehānisma izveidi, kurā ietverta paziņošana, apspriedes un īstenošana, un aicina Padomi un Komisiju turpināt sadarbību ar Krievijas varas iestādēm un energouzņēmumiem, lai nepieļautu iepriekšējos gados notikušo energoapgādes pārtraukumu atkārtošanos;
10. atgādina, ka ES un Krievijas sadarbībai enerģētikas jomā ir jābalstās uz Enerģijas hartas un Pārejas protokola principiem, kas jāiestrādā jaunajā ES un Krievijas nolīgumā, lai nodrošinātu pārredzamus un godīgus investīciju nosacījumus abām pusēm, vienlīdzīgu piekļuvi un uz noteikumiem balstītu tirgu, nepieļauj izmantot enerģiju kā ārpolitikas instrumentu;
11. ar interesi norāda uz diskusijām, kas veltītas klimata pārmaiņām un iespējamajiem konkrētās sadarbības veidiem, veicot pasākumus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un energoefektivitātes un ilgtspējīgas enerģijas izveidei; uzsver nepieciešamību panākt vienprātību par to, kā, gatavojoties 2010. gada decembrī paredzētajai Kankūnas konferencei, virzīt uz priekšu starptautiskās sarunas par klimata pārmaiņām;
12. uzsver, cik nozīmīga ir Eiropas Savienības Uzraudzības misija (ESUM), kas ir apliecinājums ES vēlmei un spējai apņēmīgi rīkoties miera un stabilitātes veicināšanā un palīdz veidot 2008. gada 12. augusta un 8. septembra nolīgumu īstenošanai vajadzīgos apstākļus; atkārtoti pauž apņemšanos atzīt Gruzijas teritoriālo integritāti ar starptautiski

atzītām robežām un aicina visas puses pilnībā ievērot savas saistības; norāda, ka ESUM pilnvaras ir spēkā visā valsts teritorijā, un prasa bez tālākas vilcināšanās piešķirt tai netraucētu piekļuvi Abhāzijai un Dienvidosetijai, kas līdz šim tikusi liegta; atkārtoti apliecina apņemšanos pilnībā atbalstīt Ženēvas sarunas un to, ka ES, ANO un EDSO arī turpmāk kopīgi īstenotu šī foruma vadību; pauž sarūgtinājumu par FSB Robežu direktorāta paziņoto lēmumu celt modernu robežšķērsošanas infrastruktūru, kas radīs šķēršļus uz Dienvidosetijas un Gruzijas robežas;

13. uzsver nepieciešamību iesaistīt Krieviju ES Baltijas jūras stratēģijā un bez kavēšanās iesaistīt Krieviju pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot kuģošanas drošību un panākt augstu vides aizsardzības līmeni ekoloģiski problemātiskajā Baltijas jūrā;
14. atzinīgi vērtē to, ka 2010. gada 8. aprīli Krievijas Federācija un ASV parakstīja jaunu Stratēģisko bruņojuma samazināšanas nolīgumu (*START*); ar gandarījumu norāda uz panākto virzību pastāvīgi notiekošajā Krievijas Federācijas un ASV dialogā par drošības jautājumiem, tostarp par pretraķešu aizsardzības sistēmu;
15. atkārtoti aicina pastiprināt ES un Krievijas civiltiesību dialogu un padarīt šo procesu atvērtu produktīvai Eiropas Parlamenta un Krievijas Valsts domes līdzdalībai, iesaistot attiecīgos ģenerāldirektorātus un tieslietu, iekšlietu un ārlietu ministrus gan no Briseles, gan Maskavas; aicina reizi divos gados notiekošajās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmēs vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību, NVO un civiltiesību organizācijas;
16. aicina Krievijas iestādes pārtraukt pašlaik vērojamo un plaši izplatīto nesodāmību par vardarbību pret civiltiesību aizstāvjiem, un par īpašu prioritāti noteikt terora un nelikumību atmosfēras pārtraukšanu Ziemeļkaukāzā, tādējādi aizsargājot un garantējot civiltiesību aizstāvju fizisko integritāti saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem un reģionāliem civiltiesību instrumentiem;
17. atbalsta apņemšanos izpildīt ilgtermiņa mērķi — ieviest bezvīzu režīmu starp ES un Krieviju, balstoties uz pakāpenisku pieeju, kas orientēta uz saturu un praktisku virzību; uzsver, ka šim dialogam vajadzētu būt saskaņotam ar vīzu režīma atvieglošanas procesu Austrumu partnerības valstīm;
18. aicina Padomi un Komisiju kopā ar Krievijas valdību īstenot kopīgās iniciatīvas, lai nostiprinātu drošību un mieru pasaulē un mūsu kopīgajās kaimiņvalstīs, īpaši, lai panāktu miermīlīgu un starptautiskajām tiesībām atbilstošu konfliktu atrisinājumu Moldovā un Dienvidkaukāzā;
19. norāda uz 2009. gada 29. novembrī Krievijas ierosināto Eiropas Drošības līguma projektu, taču atzīmē, ka šis jaunais priekšlikums nedrīkst mazināt ES dalībvalstu pašreizējās saistības drošības jomā, un aicina Eiropadomi izveidot kopēju nostāju par šo projektu;
20. ar gandarījumu norāda uz to, ka pirms G20 sanāksmes Toronto ES un Krievija ir panākušas vienprātību jautājumā par finanšu sistēmas reformu, un sagaida, ka G20 augstākā līmeņa tiks apspriesti pasākumi sistēmisko risku mazināšanai un panākta vienošanās par principu, ka turpmāko krīžu gadījumā finanšu iestādēm ir jāpalīdz segt izmaksas;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Krievijas Federācijas parlamentam un valdībai.